

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΕΝΟΣ ΔΙΠΛΩΜΑΤΟΥ

ΤΑΞΕΙΔΙΑ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Στα νερά του 'Αργολικού μ' ένα 'Αγγλικό δίκροτο. 'Η δεσποινίδες Καρμπούνη και ή Βαυραρέζα μητέρα τους. 'Ο Μπουντούρης και ή 'Αμκλιζ. Φένες 'Αγγλου ναύτου στο Ναύπλιο. 'Ο σέρ Φινλίκι και το κομικοτραγικό πάθημα του. 'Ο αρχιστρατηγος Τσώρτζ. 'Η ιδιόρρυθμη ζωή του, κλπ. κλπ.

ΙΣ το περασμένο φύλλο εδόσαμε μερικά κομμάτια από τις «Αναμνήσεις ενός διπλωμάτου», που αναφέρεται στην 'Ελληνική ζωή του 1863. 'Ο 'Αγγλος συγγραφέας σέρ 'Ουάριος Ροθαρόλντ αφηγείται και άλλα περιστασια από τη διαμονή του στην 'Ελλάδα.

«Κατά το Γενάρη του 1863, γράφει, συνοδεύσα τον προσεβητή μου Σκάρλετ και τη χωριωτική κόρη του σ' ένα ταξίδι που βάστασε δεκα ημέρες, με το όνομα έκτινο παλιού δίκροτου μας, τη «Βασιλείσσα». Οι Σκάρλετ είχαν πάρει μαζί τους δύο νεαρές και πολύ όμοιες 'Ελληνοκατοίκες τις δεσποινίδες Καρμπούνη, ή όποιες μαζί με τον πατέρα τους είχαν ζήσει κατασφύγιο στην Προσβία μας, κατά τις όμορες ήμερες της 'Επαναστάσεως. 'Ο Καρμπούνης ήταν άριστομένος 'Οθωμανός, ή δέ γυναίκα του, Βαυραρέζα την καταγωγή, είχε σβή σιάς 'Αθήνας με τη βασίλισσα 'Αμαλία. 'Ηταν αλλιώς πολύ αγαπητή στο Παλάτι και είχε την ιδιαίτερη έμπιστοσύνη της βασίλισσας. Επομένως όλη ή οικογένεια Καρμπούνη ήταν ισαχθή από το λαό και δεν μπορούσε να θεωρηθ έναντί της άσφαλή μετά την αναχώρησή των βασιλέων, τούς όποιους μάλιστα ή κορία Καρμπούνη είχε ακολουθήσει στην έξοδα.

«Χάριν της δικαιοσύνης είναι ανάγκη να πούμε ότι οι 'Ελληνες άδίκισσαν τους πρώτους των βασιλείς. 'Ο 'Οθων και ή 'Αμαλία άγάπησαν την 'Ελλάδα, ανεμεριόθησαν τους κόπους της Φιλίας και ζούσαν με τό όνταρο να καθύσουν μαζί μεμα στο Θρόνο του Βυζαντίου, Χαρακτηριστικό σημάδιου του ότι ή ιδέα αυτή έφαινεσθαίσιν στις σκέψεις της 'Αμαλίας και του 'Οθωνος, μού έδωσε ο Μπουντούρης. Ένας από τους δραστηριοποιούς και έξιννοτόρους 'Ελληνες πολιτευμένους...

«'Ο Μπουντούρης είχε σπουδάσει στην 'Αγγλία, μιλούσε τέλεια τ' 'Αγγλικά κ' ίσχυαίενε συχνά στην Προσβία μας, φερωνότας τα νέα της ήμερας... 'Ο Μπουντούρης, καθώς πολλοί αναδέχεται τον ήτα άντικατολιτευόμενος προς την Αθήν, ενώ στην αρχή έπήγαγε συχνά στο Παλάτι. Περιέργη ήνε ή άφορησή του τον έκανε να γίνη έχθος των βασιλέων: Επρόκειτο να δοθή χορός στο 'Ανάκτορο και έπειδή οι φίλοι του τον επέριεραν λέγοντες του πως θα έκανε θαύματα γυνούρα εκεί, τότε που ή βασίλισσα είχε άποφάσει απ' αυτόν την έννοιά της, ο Μπουντούρης, τομήρος όπως ήταν, έστοχημάτισε ότι ή 'Αμαλία (με την όποια συχνά είχε χορεύει έφαινεσθαίσιν χορούς) θα δεχόταν να χορεύη μαζί του και σ' εκείνη την περίστασι.

«'Η βασίλισσα τρέλλανόταν για τό χορό. 'Η χορευτικής βεγκέρες της γινόταν πάντοτε κατά τον Γερμανικό τρόπο και τελείωναν μ' ένα χορευτικό, στο όποιον λάβαινε μέρος και ή ίδια. 'Ο Μπουντούρης, που ήξερε τη λεπτομέρεια αυτή, κατέστρωσε άναλόγως τό σχέδιόν του. 'Όταν ήμπε ή σειρά της γνωστής χορευτικής φηγούρας, κατά την όποιαν δύο χορευτά δηγνόνταν μισροτά σέ μια κορία και αυτή ήνε ίσχυρομένη να διαλέξη έν' από τα λουλούδια, τό ζου ή τ' άλλα πράγματα, τά όνοματα των όποιων παίρνουν οι χορευτά, — ο Μπουντούρης τά εκατόχερε να τόν όδηγήσουν μισροτά στη βασίλισσα μαζί μ' έναν άλλο κόριο.

«'Η κορία, ή όποια χραιώδης τον Μπουντούρη από τό μυσόστο, έκανε μια βαθεία έκδοχιά και ρώτησε τη βασίλισσα:

» — Τι προτιμά ή Μεγαλειότης Σας, τη Θεσσαλία ή τη Μακεδονία;

» — Τη Μακεδονία! άπάντησε ή βασίλισσα χωρίς να διατήρη (δηλαδή τ' όνομα που είχε πάρει για τη φηγορά σ' Μπουντούρης). Και άμέσως ο πονηρός Μπουντούρης άστράξε τη βασίλισσα κ' έσποδολέξτε μαζί της θεμαβετικά μέσα στην κατάφορη σάλα... 'Όταν όμως, παίρνοντας περισσότερο άθραος, θέλησε να πη ένα χωριολόγημα, ή βασίλισσα διέκοψε άπατομα τό χορό και άποταράχτηκε από τόν χαβαλέλιό της, χωρίς μάλιστα να τόν χωρετήρη... 'Ο Μπουντούρης έθήμισσε πολύ και δεν ξαναπάτησε στο Παλάτι...»

«Χάρις στις τρεις δεσποινίδες Καρμπούνη, συνεζήει ο 'Αγγλος συγγραφέας, και χάρις στη φιλοξενία του πλοίαρχου Χίλλαν της «Βα-

σιλείσσης» έκάνανε ένα διασκεδαστικότατο ταξίδι, έλαμο σε θέσιμα σκαμιά και κατό από τόν θρωαίτερο οίκομο του κοσμοσ. Επισκεφθήκαμε πρώτα τόν Πόρο και τόν παλιό του Ναύσταθμο κ' έπειτα έπήγαμε στο Ναύπλιο, από τό όποιον εκάνανε έκδρομές στο 'Αργολικό και σιάς Μυζήνας.

«Τό μόνο διασάφεστο έπίσποδο μας συνέθη στο Ναύπλιο, όπου ένας δασυτής ναύτης του πλοίου μας έπιασε κανονά με τους βασιλέα δεξ και τόν εσκότοσαν. Στο ληστρο αυτό γεγονός δεν έπαιξε κανένα πολιτική άφορημή, άλλα για τό δόκιμοσ στους 'Ελληνες να καταλάβουν καλά πόση άξια έδινανε στη ζωή των ανθρώπων μας. Επάρημε τό η τοχό μας ναύτη στο νεκροταφείο της άλλης μέρα με μεγάλη κοινή. 'Ο πλοίαρχος Φινλίκι, που είχε πολύ έξυμνοσύνη για τό φηνο έκτινο, διάταξε να γίνη πολεμικός συναγεμίσος τα μεσάνυχτα και κατέταραξε όλη την πόλη. 'Όσοι απήλασαν την άμείρολη εύχαριστήρη να τήχουν έπάνω σέ μεγάλο πολεμικό πλοίο, κατά τό δασυτή τέτοιο συναγεμίσω, καταλαβαίνονσ μου έντύποισ έκανε σέρ δασυτήροσ Ναυσταίς, οι όποιοι έξήπασσαν από τις έθροιστοίς τόν κανονισμό μας και χωρίς άλλο θα έννοιασαν ότι τούς έθροιστοίσινε για να τιμοφύρουμε τό Έγγλημα που είχε γίνη την περασμένη μέρα!»

«Σχετικώς με την περιέργη εκείνη έσποθιή του 'Αγγλου άντισπορτού τόν «Τάιμς Φινλίκι, ο όποιος, νομίζοντας ότι απάτη την όνομα 'Ελληνίδα, βρήκε στο κοσμοσ την άσχημη άδέλχη της (ίστορα από τη διαγνήκαμε στο περασμένο φύλλο) ο συγγραφέας συμπληρώνει ότε έξέθε τις πληροφορίες του:

«... 'Ο Φινλίκι αυτός ήταν ένας από τούς δραστηριοποιούς φιλέλληνας, έπαιλεσσε για την άνεξαρτήτοια τους και κατόπι έγραφε μια ένδοξήσθου ιστορία για την 'Ελλάδα... 'Ο γάμος του με την κόρη του πλοιοσού 'Ελλήρος έκαρούσε έλεσηθ ένάνω σ' ένα 'Αγγλικό πολεμικό πλοίο, τόν Βασισσο, και με όλη την άπορηγήτοια που δοκίμασε στην αρχή ο ρομαντικός έραστής, άρζοττα βρήκε στο πρόσπολο εκείνη, που έφαιξε τό ποσό τομήριό της άγαλιά του, με άντιστορο ποσά και άπορομένη...

«'Η κορία Φινλίκι έζησε άρεστιά χρόνια μετά τό θάνατο του άντρος της, και κατόπι σ' ένα γεμικό καλοσποστο του 'Αθηνών, στο άρχαιόκομο του Τοναζικό μέρος της πόλεως, στίες πρώτοσ της 'Αρχιεπισκοπής, στην ίδια συνοικία όπου είχε κατοικήσει ο ο Βυρών. Στο σπίτι αυτό ή Γεωργίος Φινλίκι είχε τελειώσει τις ήμερες του, και ή γυναίκα του, που έλάτρευε τη μνήμη του, δεν ήθελε σ' άπορηγήθι από τόν τόπο αυτό τόν αναμνήσθου της. Ζούσε περιεσκελμένη από τόν πλοιοτό τον βιάζοντα του και τόν γεμυροσάμενο του, Έγγολόμο προσκοπής τη χάρη του συστατήροισ μου. 'Η κορία Φινλίκι είχε τό μικρόκομο και λαγυροκόμο τίοπο της λεβαντίνας, με δέματα μελεχρονών και σπορυροτά ματάκια, πολύ άληθ και χωρίς άξιοσσει γυναίκα, ή όποια δεν είχε παρά περιωρισμένες γνώσεις του κοσμοσ τίοποσ τα μόλας κατόφθησε να μιλή λίγα άνορητήτα 'Αγγλικά.

«'Θησάμια έπίσης ότι κοντά στο σπίτι του Φινλίκι κατοκούσε ένας άλλος φιλέλληνας, ο σποτηγός σέρ Ριζάρδος Τσώρτζ.

«'Ηταν ένάνω-κάτω όδογνότης, όταν ένώθεθεσσε στα 1862 σιάς 'Αθηνάς. 'Ο νέος βασιλέας Γεωργίος Α' τόν έκτιμοσσε ιδιαίτερος και τος είχε όδοσε τόν έντιμο βαθμό 'Αρχισποτηγος του 'Ελληνικού Στρατού... Είχε ζήσει μαζέ με τόν 'Ελλήνοσ σαφάντα χρόνια, άπόσ έπαιλεσσε άνδρείος για την έλευθερία τους.

«'Ο σέρ Ριζάρδος Τσώρτζ είχε νοκισόμενο ένα μεγάλο έτοιμόκομο σπίτι, που ήταν ιδιοκτήμα του γείτονα του Φινλίκι. Τό σπίτι αυτό ξεχωρίζε ήμέσως από τ' άλλα για τόν φηλό και σαθρό Τουρκικό σπυρο της στέγης του, που έπεσε την ήμερα του μεγάλου εκείνου σποισιού και κατέστρεψε κα τιάς Θήβας... Μισροτά στο σπίτι άπολόνταν μια μεγάλη άληθ, με μια δέσφαιρη ποικιλία στη μισή. Και εκεί, σ' αυτή τη γωνιά, ο κορυφοτάτος αυτός τόν παλαιόκομο της έλευθής του περνούσσε τις ήμερες του, έγοντας για σπύροσο ένα παλιό 'Ελληνα ίσχυροσύνη του, με πληρη σπολή όρηματόλοσ και μεγάλα ποσάκια!

«'Ο σέρ Τσώρτζ διατηρούσε τις δραστήριες 'Αγγλικές συνθήδες του: Επήγαμε έφίλοσ κάθε προί στο Φάληρο κ' έκανε μερικές βουτές στα γαλιάκια νερά του κόλπου, πριν γεμίσθη.

«'Ο Τσώρτζ άπέθανε στην 'Αθήνα και έτάφη στο παλιό 'Αγγλικό νεκροταφείο.

